№1242
07.12.2018р
сайт

МІНІСТЕРСТВО СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
(Мінсоцполітики)

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ, 01601, тел.: (044) 226-24-45, факс: (044) 289-00-98 E-mail: info@mlsp.gov.ua,
Код ЄДРПОУ 37567866, реєстраційний рахунок 35213015078737 в ДКСУ м. Києва, МФО 820172

23.01.2019 № 32/0/221-19/57

На № _____ від _____

Рівненська обласна рада

Майдан Просвіти, 1, м. Рівне, 33013

Щодо розгляду рішення Рівненської обласної ради

Директоратом соціальних послуг та інтеграції Міністерства соціальної політики на виконання доручення заступника Державного секретаря Кабінету Міністрів України В. Федорчука від 02.01.2019 № 52074/1/1-18 розглянуто лист Рівненської обласної ради від 21.12.2018 № 01/05-630р щодо розгляду рішення обласної ради від 07.12.2018 № 1242 стосовно захисту інституції сім'ї в Україні.

У контексті порушених питань зазначаємо, що відповідно до статті 21 Конституції України усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними і непорушними.

Відповідно до Конституції України, загальновизнаних принципів і норм міжнародного права та міжнародних договорів України всі особи незалежно від їх певних ознак мають рівні права і свободи, а також рівні можливості для їх реалізації. Зауважуємо, що законодавство України ґрунтується на принципі недискримінації, що передбачає незалежно від їх певних ознак: забезпечення рівності прав і свобод осіб та/або груп осіб, забезпечення рівності перед законом осіб та/або груп осіб, повагу до гідності кожної людини, забезпечення рівних можливостей осіб та/або груп осіб (стаття 2, частина перша статті 6 Закону України „Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні").

Щодо питання збереження чинної редакції Конституції України.

Реалізуючи свої повноваження, визначені пунктом 28 частини першої статті 106 та статтею 154 Конституції України, Президент України з метою напрацювання узгоджених пропозицій щодо змін до Конституції України із залученням до цієї роботи представників різних політичних сил, громадськості, вітчизняного та міжнародного експертного середовища, сприяння досягненню громадського та політичного консенсусу щодо вдосконалення конституційного регулювання суспільних відносин в Україні своїм Указом від 03 березня 2015 року № 119 „Про Конституційну Комісію" утворив Конституційну Комісію, як спеціальний допоміжний орган при Президентові України. Згідно з пунктом 3 Положення про Конституційну Комісію, затвердженого зазначеним Указом, основним завданням

Р 1242

РІВНЕНСЬКА ОБЛАСНА РАДА
Вхідний до 01/05-630р
«31» 01 2019 р.

Конституційної Комісії є: узагальнення практики виконання норм Конституції України, пропозицій щодо її вдосконалення з урахуванням сучасних викликів та потреб суспільства; напрацювання узгоджених пропозицій щодо проведення конституційної реформи в Україні; забезпечення широкого громадського та професійного обговорення пропозицій щодо проведення конституційної реформи в Україні за участю провідних фахівців у галузі конституційного та інших галузей права, у сфері суспільно-політичних наук, громадських діячів, представників громадських об'єднань та міжнародних організацій; підготовка за результатами широкого громадського та професійного обговорення законопроекту (законопроектів) щодо внесення змін до Конституції України; сприяння налагодженню ефективного механізму взаємодії державних органів, інститутів громадянського суспільства та міжнародних організацій з питань підготовки і реалізації конституційної реформи в Україні.

Щодо питання вилучення словосполучення „сексуальна орієнтація" і „гендерна ідентичність" з Кодексу законів про працю України та з інших законопроектів і урядових актів.

Проект Трудового кодексу України (реєстр. № 1658 від 20 травня 2015 року, доопрацьований) 05 листопада 2015 прийнятий Верховною Радою України у першому читанні та готується до другого читання.

Законом України від 10 лютого 2010 року № 1861-VI затверджено Регламент Верховної Ради України (далі – Регламент).

Відповідно до частини першої, п'ятої, сьомої, дев'ятої статті 89 Регламенту, право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України належить народним депутатам, яке здійснюється внесенням до Верховної Ради України проектів законів, пропозицій та поправок до законопроектів.

Пропозиції вносяться письмово до законопроекту, який готується до другого читання, в редакції, яка передбачає конкретну зміну, доповнення або виключення певних положень із тексту законопроекту.

Поправка може бути внесена письмово до законопроекту, який готується до другого і третього читань, а також усно під час розгляду законопроекту в другому читанні на пленарному засіданні Верховної Ради.

Відповідно до статті 116 Регламенту, якою регулюються питання строків подання пропозицій і поправок до законопроекту, який готується до другого читання, можуть вноситися лише до тексту законопроекту (статей, їх частин, пунктів, речень), який прийнятий Верховною Радою за основу. Такі пропозиції та поправки вносяться в 14 денний строк після дня прийняття законопроекту за основу.

Щодо недопущення ухвалення Закону України „Про цивільне партнерство".

Підпунктами 6, 7 пункту 105 плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року, затвердженого Кабінетом Міністрів України від 23.11.2015 № 1393-р передбачається розроблення та подання на розгляд Кабінету Міністрів України законопроекту про легалізацію в Україні зареєстрованого цивільного партнерства для різностатевих та одностатевих пар з урахуванням майнових і немайнових прав, зокрема володіння та наслідування майна, утримання одного партнера іншим і в разі непрацездатності, конституційного права несвідчення проти свого партнера, а також внесення до наказу Міністерства охорони здоров'я України від 20.08.2008 № 479 змін стосовно

усунення дискримінаційних заборон щодо усунення дискримінаційних заборон щодо усиновлення дітей, зокрема ВІЛ-позитивними людьми, людьми з інвалідністю та трансгендерними людьми (строк виконання – IV квартал 2016 року).

Водночас Національна стратегія у сфері прав людини на період до 2020 року, затверджена Указом Президента від 25.08.2015 № 501, на реалізацію якої розроблений План дій, спрямована, зокрема, на попередження та протидію дискримінації, яка полягає в узгодженості дій органів державної влади та місцевого самоврядування в цій сфері, запровадження ефективних механізмів притягнення до відповідальності за дискримінацію, проведення інформаційно-просвітницької роботи в суспільстві, поступове подолання стереотипів, впровадження культури поваги до різноманітності.

Щодо питання виключення з регуляторних правових актів у освітній сфері та з текстів підручників норми і положення про статеве виховання, що ставлять за мету „подолання тендерних стереотипів".

За інформацією Міністерства освіти і науки України, питання захисту інституту сім'ї в Україні, ролі матері та батька у вихованні здорової дитини висвітлено у навчальних програмах „Основи здоров'я" та „Основи правознавства" для 5-9 класів закладів загальної середньої освіти. Також питання підготовки молодого покоління до шлюбу у закладах загальної середньої освіти здійснюється в межах вивчення курсів і факультативів, зокрема навчальної програми курсу за вибором для 9(10) класів „Усвідомлене та відповідальне батьківство", навчальної програми факультативного курсу „Морально-етичні аспекти формування навичок здорового способу життя у старших підлітків".

Заклади професійної (професійно-технічної) освіти і заклади вищої освіти I-II рівнів акредитації здійснюють підготовку фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста за освітньо-професійними програмами – складовими галузевих стандартів. У циклі гуманітарної та соціально-економічної підготовки обов'язковою є дисципліна „Правознавство", навчальна програма якої включає модуль „Сімейне право".

У цілому, зміст зазначених навчальних програм подається коректно, з урахуванням вікових особливостей дітей на основі усвідомлення моральних цінностей у поведінці та з метою формування у них компетенцій щодо вибору правильної поведінки і компетентних рішень.

Також з метою захисту традиційних сімейних цінностей, духовно-морального виховання Міністерством освіти і науки України було надіслано лист органам управління освітою на місцях щодо відзначення Міжнародного дня сім'ї.

Щодо ратифікації Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами (далі – Стамбульська конвенція)

З метою наближення чинного законодавства України до законодавства Європейського Союзу, а також перспективою набуття Україною повноправного членства в Європейському Союзі вивчається можливість ратифікації Стамбульської конвенції.

Щодо питання ухвалення Закону України „Про заборону пропаганди гомосексуалізму".

Відповідно до статті 89 Закону України „Про Регламент Верховної Ради України" право законодавчої ініціативи належить Президенту України, народним депутатам України та Кабінету Міністрів України і Національному банку України. Мінсоцполітики законопроект „Про заборону пропаганди гомосексуалізму" не розроблявся.

Щодо питання створення Міністерства у справах сім'ї або запровадження інституту Урядового уповноваженого з питань сім'ї.

Конституція України відносить утворення, реорганізацію та ліквідацію відповідно до закону міністерств та інших центральних органів виконавчої влади до повноважень Кабінету Міністрів України (пункт 9^1 статті 116 Конституції України). Зазначені повноваження Уряду України мають дискреційний характер.

Наведене конституційне положення означено в абзаці дванадцятому пункту 6 частини першої статті 20 Закону України „Про Кабінет Міністрів України", згідно з яким до повноважень Кабінету Міністрів України у сфері вдосконалення державного управління та державної служби належать, зокрема утворення, реорганізація і ліквідація міністерств та інших центральних органів виконавчої влади відповідно до закону в межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України на утримання органів виконавчої влади, затвердження положень про зазначені органи.

Крім того, з огляду на положення частин першої та третьої статті 5 Закону України „Про центральні органи виконавчої влади" міністерства та інші центральні органи виконавчої влади утворюються, реорганізуються та ліквідуються Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України; утворення, реорганізація та ліквідація міністерства, іншого центрального органу виконавчої влади здійснюється з урахуванням завдань Кабінету Міністрів України, а також з урахуванням необхідності забезпечення здійснення повноважень органів виконавчої влади і недопущення дублювання повноважень.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Організація, повноваження і порядок діяльності Кабінету Міністрів України, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади визначаються Конституцією і законами України (частина друга статті 120 Конституції України).

Законом України „Про Кабінет Міністрів України", який визначає організацію, повноваження і порядок діяльності Кабінету Міністрів України, не передбачено посади Урядового уповноваженого.

Проте наразі існує практика запровадження посад урядових уповноважених, зокрема відповідно до постанов Кабінету Міністрів України від 08 серпня 2016 року № 647 „Про затвердження Положення про Урядового уповноваженого з питань інвестицій", від 21 лютого 2017 року № 125 „Про затвердження Положення про Урядового уповноваженого з прав осіб з інвалідністю та внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 3 січня 2013 р. № 5", від 07 червня 2017 року № 390 „Про Урядового уповноваженого з питань гендерної політики".

Принагідно зауважуємо, що відповідно до частин третьої та дев'ятої статті 47 Закону України „Про Кабінет Міністрів України" Секретаріатом Кабінету Міністрів України керує Державний секретар Кабінету Міністрів України. Структура

Секретаріату Кабінету Міністрів України затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Державного секретаря Кабінету Міністрів України.

Щодо питання зупинення внесення змін до інших нормативно-правових актів в частині викривлення дефініцій сім'ї, шлюбу, батьківства, материнства й дитинства.

Міністерство соціальної політики формує та реалізує державну сімейну політику відповідно до Конституції та законів України, також підтримує державну стратегію розвитку та підтримки *сім'ї*. Так, зокрема, згідно із статтею 51 Конституції України сім'я, дитинство, материнство і батьківство охороняються державою, а шлюб в Україні ґрунтується на вільній згоді жінки і чоловіка. Кожен із подружжя має рівні права і обов'язки у шлюбі та сім'ї. Батьки зобов'язані утримувати дітей до їх повноліття.

Частиною другою статті 1 Сімейного кодексу України (далі – Кодекс) визначено, що метою сімейних відносин є зміцнення сім'ї як соціального інституту і як союзу окремих осіб, утвердження почуття обов'язку перед батьками, дітьми та іншими членами сім'ї, побудова сімейних відносин на паритетних засадах, на почуттях взаємної любові та поваги, взаємодопомоги і підтримки.

Також, згідно з частиною першою статті 21 Кодексу зазначається, що шлюбом є сімейний союз жінки та чоловіка, який зареєстрований у органі державної реєстрації актів цивільного стану. Сімейні відносини регулюються на засадах справедливості, добросовісності та розумності, відповідно до моральних засад суспільства (частина дев'ята статті 7 Кодексу).

Мінсоцполітики розроблено проект Концепції підтримки сім'ї та сприяння розвитку відповідального батьківства в Україні до 2022 року. Наразі проект зазначеної Концепції погоджується зацікавленими центральними органами й після проведення правової експертизи Міністерством юстиції проект акта буде подано на розгляд Уряду у встановленому порядку. Також було проведено обговорення проекту Концепції із Громадською радою при Міністерстві соціальної політики України.

Концепція спрямовуватиметься на підвищення статусу інституту сім'ї в суспільстві, посилення мотивації до реєстрації шлюбів, свідомого народження дітей та відповідального ставлення до батьківства; зменшення кількості розлучень; зменшення випадків відмов від новонароджених дітей; адресність державної підтримки сімей; зменшення кількості батьків, позбавлених батьківських прав; охоплення сімей програмами відповідального батьківства; створення ефективної системи співпраці органів державної влади, органів місцевого самоврядування, міжнародних організацій, інститутів громадянського суспільства, діяльність яких спрямована на зміцнення та розвиток сім'ї як соціальної першооснови держави.

Генеральний директор
Директорату соціальних послуг та інтеграції **Ю. Гайдаржи**

Максим Наімов, 289 70 69